

Crniški:

Dragi Marijini otroci!

Di ne veste, kako priljudni so otroci na Tirolskem. Meni so ostali v najboljšem spominu. Še danes mi je prijetno, ko jih gledam v duhu v tistih tirolskih klobučkih, z zelenimi naramnicami in čedno srajčico. Res so prijazni! Močno mi je bilo všeč njih zaupljivo vedenje do duhovnikov. S kakim veseljem prihitijo tudi neznanemu duhovniku nasproti, ga lepo pobožno pozdravijo, iščejo njegove roke, da mu jo stisnejo, pa poprosijo za podobico ali svetinjico. Vsi zadovoljni potem odfrfrajo, četudi ni bila uslišana njih prošnja.

Na dogodek z neko 5—6 letno tirolsko deklico pa mislim vseeno z žalostjo. Vračal sem se od svete maše. Pred cerkvijo ob poti se mi je pridružila majhna deklica. Na dolgo mi je pripovedovala o svoji pobožnosti. Povedala mi je, da je že bila pri prvem svetem obhajilu, da hodi pogosto k sveti maši in k svetim zakramentom. Žalostno mi je potožila, da je izgubila denarnico in ves denar in da se boji, da bo radi tega mama huda. Pristavila je: »Zdaj sem tu v cerkvi Jezusa goreče prosila, naj stori, da mi bodo dobri ljudje pomagali.« Ko sva stvar tako uredila, da ne bo mama huda, sva se ločila.

Popoldne sem šel z dvema gospodoma po opravkih v mesto. Neki otrok se je približal enemu izmed gospodov. Njiju pogovor je bil pa tako dolg, da sem se začel tudi jaz zanimati zanj. Glejte, kaj sem slišal! O izgubljeni denarnici in o denarju. Ko sem si otroka bolje ogledal, sem spoznal svojo znanko od zjutraj. Spomnil sem jo na najino snidenje.

Ona je pa vse to trdovratno tajila. Navsezadnje je pristačila: »Jaz nisem bila, mogoče je bila pa moja sestra.«

Kajne, ostudna je vsaka laž, še grša pa, če se vanjo vpletajo svete reči. Ravnanje one deklice je bilo vse graje vredno. Vi, moji dragi mladi prijatelji, bi gotovo kaj takega ne naredili. Pobožnost je nekaj tako svetega, da se ne sme rabiti v nesvete namene. Opozoril bi vas danes rad na skušnjava, ki bi vas znala napasti in zapeljati, da bi opravljali bogoslužna dela zato, da bi vas drugi radi tega hvalili in ljubili.

Neke učenke so hodile obiskovat Jezusa v cerkev. Tam sem jih večkrat videl. Ko me pa nekoč ni bilo, so izrazile mojim domačim željo, naj mi povedo, da so bile pri Jezusu. Ali ni dišalo to po ničemurnosti? Oj, ta čudna pobožnost marsikaterega otroka, ki traja natančno le toliko časa, dokler misli, da ga kdo opazuje. Zgodi se, da pride kak tuj duhovnik v cerkev in najde notri otroke, ki so ga opazili. Pa se znajo ti otroci zgledno vesti. Roke so lepo sklenjene, telo dostojno klečeče, oči nepremakljivo uprte v tabernakelj ali v kako drugo sveto podobo, in pobožnost je dolga dolga. O, ko bi ti otroci vedno tako molili, tudi takrat, ko jih nihče ne gleda!

Častihlepje in ničemurnost ni nikjer prida, najmanj pa pri pobožnosti. Ta hinavščina pokvari vsako čednost. Znano vam je, dragi Marijini otroci, kako je Jezus močno grajal ta pogrešek na farizejih. Glejmo, da tudi nas ne zadene njegov očitek! Začnimo vsako molitev z dobrim namenom! Če vas pa začno nadlegovati skušnjave ničemurnosti, obrnite se do Boga in povejte mu, da delate vse le radi njega in ne radi ljudi. Tudi svetniki so imeli take skušnjave. Torej ne obupajte, pač pa se jim stanovitno ustavljajte!

Dober pomoček proti tem in drugim skušnjavam je prava pobožnost do presvetega Srca Jezusovega. V mesecu presvetega Srca Jezusovega smo. Marsikje ga praznujejo ravno tako lepo kakor maj. Vsa pobožnost velja presvetemu Srcu Jezusovemu. Veste, kdo je prišel na to misel, da je junij posvečen presvetemu Srcu Jezusovemu? Neka šolarica je bila to. O tem vam bom kdaj drugič pisal. Danes bi vam rad le priporočil, da letošnji junij v to porabite, da vzljubite pobožne vaje do presvetega Srca Jezusovega, in teh ni malo. Častite najprej njegove *p o d o b e*. Za ta mesec jih lepo očedite in ozaljšajte s cvet-

jem. Če jih še nimate, prosite starše, da jih kupijo. Pripomozite tudi po svojih močeh, da bo ta mesec podoba ali kip presvetega Srca Jezusovega v cerkvi lepo okrašen. Prinašajte cvetic! Lepo je, če jih sami gojite v ta namen. — Na praznik presvetega Srca Jezusovega (24. junija — ni zapovedan praznik!) pojdemo vsi k zadostilnemu svetemu obhajilu. Lepo bi bilo, ko bi se z devetdnevnico pripravljali na ta dan. Gotovo se pa ta dan božjemu Srcu posvetimo, oziroma s celim srcem ponovimo posvetitev. — Otroci, če niso vaše družine še posvečene presvetemu Srcu Jezusovemu, izprosile si to milost ta mesec od Boga! Ali so že vsi naši Marijini vrtci posvečeni? Kjer še niso, tam se vzdramite ta mesec! — Kako pa je s prvimi petki v mesecu? Ti nam morajo postajati vedno ljubši. Opustili jih pa ne bomo nikoli.

Dragi Marijini otroci! Potrudite se ta mesec, da v vas zaplamtí mogočen kres iskrene ljubezni do Jezusa! K temu naj vam pripomore naš letošnji zavetnik, sv. Alojzij. Dne 21. t. m. zaključimo slovesno pri mizi Gospodovi njegovo jubilejno leto. Molimo drug za drugega!

Počitnice so pred vrati. Odpočijte si svoje telo, osvezite svojega duha, a glejte da duša ne bo trpela škode! Posebno vi, ki ste se vzgajali po zavodih, glejte, da vam svoboda domače hiše ne bo škodovala. Napravite si dnevni red za počitnice in se ga potem zvesto držite. Mogoče bo dobro, če se o tem pogovorite s svojim spovednikom. Zdaj pa, mladi prijatelji: Z Bogom!

Z ljubljanim Sinom slednji čas
Marija blagoslavljalj vas!

1. Rešitev skritih imen v 9. številci:

Jenko, Slomšek, Meško, Orožen, Jaklič, Aškerc, Medved.

2. Rešitev črkovne podobnice v 9. številci:

Dvoje dreves ne napravi drevoreda.